

borg og en Statsbane fra Løgstør til Hobro, havde en saadan Garanti for Banens Forlængelse, uden at der er nogen Antydning derom, at man, hvis disse Garantier endnu sikkert ere til Stede, kan komme ogsaa ad denne Vej til et Kompromis mellem det forelagte Forslag med den nuværende Begrænsning og Forslagene om Udviklingen af Statsbanenettet i Sylland. Jeg skal betone under den nuværende Begrænsning. Jeg udtaler mig ikke imod den antydede Bane i Holbæk Amt, men jeg udtaler mig bestemt for, at Udviklingen af Jernbaner i Holbæk Amt faae en mere indgaaende og alsidig Overveielse end den militaristiske, der kan være foregaaet med Hensyn til den her paatænkte Bane, og for at det, som Staten vil of fre for Udviklingen af Jernbanevæsenet yderligere i Holbæk Amt, kan komme de forskjellige Egne paa passende Maade til Gode. Nord for Banen Roskilde-Kalundborg ligger en Strækning paa 7 Mil, som ingen Bane har, og som man slet ikke har tænkt paa. Den maa tages med under Overveielserne, hvis man vil vise Resærdighed, thi den Egn, der her er Tale om, vil i alt Fald kun have ca. 2 Mil til to Baner, en til hver Side, og ofte endnu langt mindre, inden man kommer til en Station; Udsættelsen er altsaa ikke noget Forførdeligt for den, saa længe vi ikke have naaet ud til den Egn, som har indtil 7 Mil til den nærmeste Station.

Tauber: Jeg tror, at de, som ville have Jernbanerne forlængede saavel paa Sjælland som i Sylland, maa være det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds taknemlige for den Maade, hvorpaa han atter i Aar vil tage denne Sag. Det fremgaar af hans Udtalelse, at han søger at faae Thinget ind paa en grundig og alsidig Overveielse, og vi vide nok, hvad denne grundige og alsidige Overveielse, som det ærede Medlem anbefaler, pleier at føre til. Den pleier at føre til, at der ikke kommer Noget ud af denne grundige og alsidige Overveielse, og til det Resultat, at det Hele bliver liggende i det ærede Medlems Stusse, saaledes som det blev oplyst forleden Dag om hans alsidige Overveielser angaaende Veile—Gibe og Horsens—Tørring Banen, at den blev liggende i hans Stusse i et meget stort Hefte; hvad den foreliggende Sag angaar, vil den føre til, at den drøfter aldeles ubønhørligt. Men jeg tror, at det ærede Medlem er opdaget. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Bektalenhed og Overveielser ville øve den samme Virkning, som den øvede for to Aar

siden ved Hjælp af forskjellige sammenstødende Omstændigheder. Jeg tror ikke, at der i Aar er nogen Tilbøielighed til at sætte denne Sag paa Spidsen, hverken for Slagelse—Næstved Banens eller for de ydste Baners Bedkommende, saaledes som der maaste var for to Aar siden. Jeg tror, at Tilbøieligheden nu vil gaa i den Retning, som Beretningen, der blev afgiven af Udvalget i Fjor, angiver, nemlig at man søger at komme til et Kompromis. Naar det ærede Medlem stoptiserer saa meget over den Beretning, som blev afgiven af Udvalget, maa jeg som Formand — det tror jeg, jeg var — for dette Udvalg, eller i alt Fald som den, der havde meget væsentlig Del i denne Beretnings Affattelse, gjøre opmærksom paa forskjellige Ting, hvori det ærede Medlem dog vistnok har gjort det stoffels Udvalg nogen Uret. Udvalget afgav sin Beretning den 28de Marts, og saa siger det ærede Medlem, at den blev afgiven, uden at Nogen faae den trykt, ja at han først faae den, da han kom tilbage i Efteraaret. Jeg veed nu ikke, om det ganske forholder sig saaledes, at det ærede Medlem virkelig ogsaa faae den i Efteraaret, jeg er mest tilbøielig til at tro, at han først faa den i Gaar, men det er jo Noget, som vedkommer ham personligt. Beretningen forelaa trykt den 28de Marts, og først 4 Dage efter sluttedes Samlingen, saa Ingen kan sige, at han ikke havde Leilighed til at se den paa Tryk forinden. Fremdeles stod jo Beretningen i Bladene, jeg tror endog i det ærede Medlems egne Blade, saa at de fleste Mennesker, som havde Interesse af denne Sag og vilde vide Noget om den, havde god Leilighed til at lære den at kjende. Hvad denne Sag angaar, gjør det ærede Medlem altsaa vistnok Udvalget Uret. Men selv om Beretningen ikke var bleven færdig før den 31te Marts eller den 1ste April, er det jo Noget, som ofte sker, at der fremkommer Betænkning eller Beretning fra Udvalgene den sidste Dag eller den sidste Time af Samlingen, ja endog efter Samlingens Slutning, og de blive saa tilstillede hver enkelt Rigsdagsmand. Medlemmerne faae derved Leilighed til at gjøre sig bekendte med disse Ting, der jo ogsaa blive bekendtgjorte gjennem Bladene. Den første Indvending, det ærede Medlem gjorde med Hensyn til Beretningens Indhold var, at der intet Lovforslag forelaa, og at der ingen Forhandling havde fundet Sted i Thinget om en Bane fra Slagelse nordpaa. Nei, et Lovforslag derom har ikke foreligget, men under Forhandlingen om de sjællandske Jernbaner var fra først til sidst Spørgsmaalet om en Bane fra Slagelse nordpaa blevet ikke blot berørt, men inddraget under Forhandlingerne direkte og indirekte. Den